Súd:	Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka:	14C/55/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6923202344
Dátum vydania rozhodnutia:	30. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Peter Csank
ECLI:	ECLI:SK:OSRS:2024:6923202344.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

14C/55/2023
– 11 –

Okresný súd Rimavská Sobota sudcom JUDr. Petrom Csankom v právnej veci žalobcov: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, D., 2/ E. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. B. XXX, obaja zast.: JUDr. Mgr. Viktorom Balákom, advokátom so sídlom Povstania 15, Rimavská Sobota, proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, zast.: Advokátska kancelária Miroslav Maďar, s.r.o., so sídlom Horná 26, Banská Bystrica, o náhradu nemajetkovej ujmy takto

r o z h o d o l :

14C/55/2023
– 12 –

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1/ sumu 3.000 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 2/ sumu 3.000 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žaloba v prevyšujúcej časti sa zamieta.

IV. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi 1/ trovy konania v rozsahu 100 % z priznanej sumy do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu o určení výšky náhrady trov konania.

V. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi 2/ trovy konania v rozsahu 100 % z priznanej sumy do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu o určení výšky náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

14C/55/2023
– 10 –

1. Žalobcovia sa žalobou zo dňa 04.07.2023 domáhali voči žalovanému náhrady nemajetkovej ujmy a to na základe toho, že dňa 04.07.2020 asi o 20.05 obvinený G. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. A., adresa na doručovanie písomností – A. A., H. C. XXXX/XX, viedol osobné motorové vozidlo značky VW Passat, e.č. A. XXX G. po rýchlostnej komunikácii R2 smerom na križovatku so štátnou cestou I/67 v okrese Rimavská Sobota, na suchej zjazdnej vozovke, kde na križovatke nesledoval situáciu v cestnej premávke, nerešpektoval dopravnú značku P2 „Stoj, daj prednosť v jazde“, nezastal, nedal prednosť prichádzajúcemu osobnému motorovému vozidlu zn. Peugeot 206, e.č. F. XXX A., v dôsledku čoho došlo k dopravnej nehode, na následky ktorej vodič motorového vozidla zn. Peugeot E. B., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom C. XX, I. F. B. utrpel zranenia, na následky ktorých dňa 07.07.2020 o 13.35. hod. podľahol v Nemocnici Svet zdravia, a.s. Rimavská Sobota. Trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 11T/95/2021 zo dňa 31.01.2022, právoplatným dňa 08.03.2022 bol obvinený G. A. uznaný vinným zo spáchania prečinu usmrtenia podľa § 149 odsek 1, 2 písm. a/ Trestného zákona v súvislosti s ustanovením § 138 písm. h/ Trestného zákona ako aj prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, pričom s nárokom na náhradu škody boli žalobcovia 1/ a 2/ odkázaní na civilný proces. Otázka zodpovednosti obvineného G. A., ako vodiča za porušenie právnych povinností v súvislosti s prevádzkou motorového vozidla bola v trestnom konaní vyriešená tak, že obvinený bol uznaný vinným z trestného činu. Obvinený poistil svoju objektívnu zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného v zmysle ustanovení Zákona č. 381/2001 Z.z. Vzhľadom k tomu, že otázka subjektívnej zodpovednosti obvineného G. A. bola predmetom trestného konania, pasívna vecná legitimácia svedčí v tomto konaní žalovanému. Právny zástupca žalobcov 1/ a 2/ predžalobnou výzvou zo dňa 12.06.2023 vyzval žalovaného ako poisťovateľa vozidla na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 12.000 eur pre žalobcu 1/ a 12.000 eur pre žalobcu 2/. Do dnešného dňa však žalovaný na výzvu nereagoval. Nárok žalobcov 1/ a 2/ je daný ujmou, ktorá bola spôsobená v dôsledku konania obvineného G. A., ktorého konaním (opomenutím povinnosti) došlo k neoprávnenému zásahu spôsobujúcemu ujmu v oblasti práva na rodinný život žalobcu 1/ a 2/ a teda k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti blízkym osobám usmrtenej osoby. Usmrtený E. B. bol starým otcom žalobcu 1/ a 2/, s ktorým mali vybudovaný hlboký citový vzťah. Nárok na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla ako priamy nárok na náhradu škody je možné uplatniť u poisťovateľa vozidla, ktorým je žalovaný. Na základe uvedeného majú žalobcovia 1/ a 2/ za to, že obaja žalobcovia ako blízke osoby usmrteného E. B., ktorý bol ich starým otcom v dôsledku konania obvineného G. A., majú nárok na náhradu spôsobenej ujmy ako nemateriálnej škody vzniknutej smrťou ich starého otca, čím došlo k absolútnej nemožnosti ďalšieho rodinného spolužitia, spoločnej budúcnosti, starostlivosti starého otca aj o maloleté deti žalobcov 1/ a 2/. V dôsledku straty blízkej osoby žalobcovia 1/ a 2/ ešte aj dnes pociťujú utrpenie z jeho straty. Na základe uvedených skutočností žalobcovia 1/ a 2/ navrhli súdu vydať rozsudok, ktorým zaviaže žalovaného zaplatiť žalobcovi 1/ 12.000 eur a žalobcovi 2/ 12.000 eur.

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 07.08.2023 uviedol, že podľa jeho názoru žalobca 1/ a 2/ nepreukázal, že by ich bolo možné považovať za poškodené v súlade s § 2 písm. g/ Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Rovnako zásadný význam má podľa žalovaného aj otázka, v čom konkrétne spočíva škoda, ktorej náhradu si žalobcovia 1/ a 2/ uplatňujú od žalovanej. Preto sa vo vzťahu medzi konkrétnou ujmou poškodeného a konkrétnou škodovou udalosťou zisťuje príčinná súvislosť. Vždy musí ísť, podľa neho, o priamu, nie sprostredkovanú príčinu. Príčinnú súvislosť nemožno vyvodzovať z niečoho, čo samé je už následkom škodovej udalosti, za ktorú zodpovedá škodca. Poškodeným podľa žalovaného na účely Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla tak môže byť len ten, kto priamo v súvislosti s prevádzkou motorového vozidla utrpel škodu. Podľa názoru žalovaného tak nie je daný nárok ktorého priznania sa žalobkyne v tomto spore domáhajú. Ďalej žalovaná popiera, že by žalobcovia 1/ a 2/ v žalobe preukázali skutočnosť, že medzi nimi a nebohým E. B. existovali silné sociálne, morálne, citové a kultúrne väzby vytvorené v rámci ich súkromného a rodinného života, pretože v žalobe sa nachádzajú len strohé tvrdenia o ich existencii. Navyše žalobcovia 1/ a 2/ nepreukázali ani príbuzenský vzťah s nebohým Štefanom Szajkóom (ďalej len „nebohý“). Z textu žaloby síce vyplýva, že ako dôkaz predkladajú výpis z Registra obyvateľov, no takýto dôkaz sa medzi prílohami k žalobe doručenými žalovanému nenachádza. Žalovaný poukázal aj na skutočnosť, že súd by mal uplatnenú výšku nemajetkovej ujmy primerane znížiť, nakoľko uplatnenú výšku považuje za vysokú. Domnieva sa, že v prípade žalobcov 1/ a 2/ nedošlo k úplnému rozvráteniu

ich rodinného života, nestratili zmysel života, žalobcovia 1/ a 2/ môžu navzájom rozvíjať svoje rodinné vzťahy a byť si navzájom oporou. S poukazom na dĺžku trvania vzťahov a dĺžku spoločne prežitých rokov medzi žalobcami a 1/ a 2/ a nebohým je možné predpokladať, že tieto vzťahy mali možnosť sa naplniť v prevažnej miere štandardných interakcií starého rodiča a vnúčaťa. Vzhľadom na všetky okolnosti žalovaný navrhuje, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

3. Právny zástupca žalobcov 1/ a 2/ vo svojom vyjadrení k vyjadreniu právneho zástupcu žalovaného zo dňa 05.09.2023 uviedol, že nesúhlasí s tvrdeniami, ktorými žalovaný spochybňuje aktívnu vecnú legitimáciu žalobcov 1/ a 2/, uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, ako aj to, že nárok v zmysle žaloby vznikol v príčinnej súvislosti s prevádzkou motorového vozidla. Na preukázanie príbuzenského vzťahu medzi nebohým a žalobcami 1/ a 2/ bol v súlade s Civilným sporovým poriadkom v žalobe označený dôkaz, a to Register obyvateľov, z ktorého vyplýva príbuzenský vzťah medzi nebohým a žalobcami 1/ a 2/. Z tohto dôvodu majú žalobcovia 1/ a 2/ za to, že svoju povinnosť preukázať svoje tvrdenia riadne a zákonným spôsobom splnili. Navyše predkladajú ako dôkaz aj kópiu rodného listu ich otca E. B., nar. XX.XX.XXXX, vystaveného Matričným úradom Rimavská Sobota, v ktorom je uvedený ako jeho otec – starý otec žalobcov 1/ a 2/ nebohý E. B., nar. XX.XX.XXXX. Žalobcovia 1/ a 2/ taktiež predkladajú svoje rodné listy, z ktorých vyplýva, že ich otcom je E. B., nar. XX.XX.XXXX, teda syn nebohého. Na preukázanie hlbokého citového vzťahu a vzniku nemajetkovej ujmy žalobcovia 1/ a 2/ navrhujú, aby si súd pripojil súdny spis Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 11T/95/2021 a oboznámil sa s jeho obsahom a zároveň, aby súd vypočul samotných žalobcov 1/ a 2/. V priebehu trestného konania boli žalobcovia 1/ a 2/ vypočutí vyšetrovateľom pri výsluchu podrobne uviedli svoj blízky vzťah k nebohému. Z výpovede žalobcu 1/ vyplýva nasledovné: O nehode sa dozvedela 07.07.2020. Nebohý nebol jej biologický otec, ale ona ho za neho považovala. Vychovával ich starý otec – nebohý E. B. spolu so starou mamou. Veľakrát sa stalo, že keď dostala mama peniaze, otec časť z nich zobral a odišiel na mesiac, alebo na dva týždne. Vtedy im pomáhal starý otec a stará mama, kým žila. Do školy ich vždy vypravili oni dvaja a to všetkých súrodencov. Naučili ich všetko, čo sa len dalo. Kupovali im veci, potraviny, jedlo. Starý otec vždy hovoril, že oni sú jeho deti, lebo on ich vychovával. Keď sa rozhodla založiť si rodinu, starí rodičia jej dali peniaze a všetko potrebné na začiatok. Keď zomrela stará mama, chodili starému otcovi pomáhať, navariť, upratať. Keď sa odsťahovala, starý otec často k nej chodil. Keď sa dozvedel, že bude mať dieťa, veľmi sa potešil. Keď boli dcéry väčšie, veľmi si ho obľúbili, hrával sa s nimi, vždy im kúpil bábiku. Keď starý otec zomrel, neodvážila som sa to povedať dcéram, povedala im to po častiach, keď sa to dozvedeli veľmi plakali. Aj teraz keď vidia biele auto, hovoria, že ide starý otec, čakajú ho, pýtajú sa, kedy sa vráti. Všetkým im veľmi chýba a veľmi ich to bolí. Keď sa dozvedela, že zomrel, povedal si, že s ním odišla polovica jej života, veľmi ho mala rada, plakala, veľmi jej chýba. Tak plakala, že jej odišiel otec. On bol jej pravý otec a nikdy ho nikto nenahradí. Z výpovede žalobcu 2/ vyplýva nasledovné: Starý otec sa o ňu staral ako aj o súrodencov odmalička, pretože ich otec bol málokedy doma. So starým otcom a starou mamou mali blízky vzťah. Ráno, večer, vždy boli u nich, lebo starí rodičia bývali vo vedľajšom dome. Starí rodičia ich vypravovali do školy, kupovali šaty, pomáhali mame pri starostlivosti o nich. Otca nie vždy videli, starého otca považovali za ich otca. Ani nevedeli, koho majú oslovovať otec, či otca, alebo starého otca. Keď si založila rodinu, starí rodičia jej poskytli to, čo by inak mali poskytnúť rodičia. Keď boli dospelí, oni pomáhali starému otcovi. Po narodení dcéry B., ktorá má postihnutie s hlavou, starý otec ich vozil do nemocnice do Banskej Bystrice a finančne im vypomáhal. Starý otec im vypomáhal a znášal všetky výdavky súvisiace s liečbou, chodil k nim často. Keď mala problémy s druhom a rozišla sa s ním, tak sa s deťmi nasťahovala k starému otcovi. Toto sa stalo viackrát. Smrť starého otca ju veľmi zasiahla, ako aj jej tri deti, hľadajú ho, pýtajú sa, kedy k nemu pôjdeme. Mali len jeho ako starého rodiča, zo strany druha už starí rodičia nežijú. Aj jej deti neberú otca ako starého otca, lebo pre nich starý otec bol jej starý otec, s ktorým udržiavali veľmi častý kontakt. Pomáhal im materiálne. Všetky deti chodili k nemu pomáhať, upratovať, prať, u neho sa rady stretávali. Pre nich to bolo akoby im zomrel vlastný otec.

4. Právny zástupca žalovaného vo svojom vyjadrení k vyjadreniu právneho zástupcu žalobcov zo dňa 02.10.2023 uviedol, že sa naďalej pridŕža svojej argumentácie obsiahnutej vo vyjadrení k žalobe. Ďalej trvá na názore, že žalobcovia 1/ a 2/ nie sú aktívne vecne legitimovaní v spore, nárok nepreukázali a preto žalovaný považuje žalobu za nedôvodnú. Pochybnosti ohľadom preukázania existencie príbuzenských vzťahov medzi žalobcami 1/ a 2/ a nebohým boli redukované. Z vyjadrenia žalobcov 1/ a 2/ neplynú relevantné tvrdenia a skutočnosti odôvodňujúce a dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti, vznik uplatňovaného nároku, jeho výšku, ani okolnosti za ktorých malo dôjsť k žalobcami 1/ a 2/ tvrdenému porušeniu práva, a preto je nimi uplatňovaný nárok len domnelý a nepreskúmateľný. Žalovaný navrhol

pripojiť do konania trestný spis Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 11T/95/2021. V prípade, že sa súd stotožní s argumentáciou žalobcov 1/ a 2/ a dospeje k záveru, že nárok na nemajetkovú ujmu je daný a bude posudzovať výšku nároku, tak žalovaný poukázal na okolnosti na strane žalobcov 1/ a 2/, na ktoré by mal súd prihliadať:
- stupeň príbuzenstva,
- intenzita vzťahu žalobcov 1/ a 2/ k nebohému,
- vek nebohého v čase úmrtia a samotný vek žalobcov 1/ a 2/,
- hmotná závislosť žalobcov 1/ a 2/ na nebohom,
- skutočnosť, či žalobcovia 1/ a 2/ žili v spoločnej domácnosti s nebohým alebo či mali oddelené domácnosti a ako dlho žili oddelene,
- prípadná poskytnutá satisfakcia zo strany vinníka dopravnej nehody,
- prípadné miera zavinenia, resp. spoluzavinenia samotného nebohého na dopravnej nehode a pod.
V zhode so svojím predchádzajúcim vyjadrením navrhol právny zástupca žalovaného žalobu v plnom rozsahu zamietnuť.

5. Pokiaľ ide o námietku nedostatku aktívnej legitimácie žalobcov v predmetnom konaní, súd uvádza nasledovné:
V prvom rade súd poukazuje na to, že aktívna vecná legitimácia na náhradu nemajetkovej ujmy prináleží tomu subjektu, ktorému svedčí existencia kvalifikovaného vzťahu s nebohým, keďže právo na súkromie je jedným zo základných osobnostných práv fyzickej osoby tak ako to má na mysli §11 Občianskeho zákonníka. Kvalifikovaný vzťah s nebohým bol zo strany žalobcov nepochybne preukázaný. Zároveň súd dodáva k danosti pasívnej vecnej legitimácii žalovaného, tento sa stal nositeľom povinnosti na zaplatenie náhrady na základe skutočnosti, že motorové vozidlo, ktorým došlo k spôsobeniu škody zakladúcej nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá je predmetom tohto konania, bolo poistené u žalovaného a ich vzájomný právny vzťah je založený osobitným zákonom č. 381/2001 Z. z. Pasívna legitimácia žalovaného, ktorý je poistiteľom vozidla, ktorým bola spôsobená dopravná nehoda, a jeho povinnosť zaplatiť náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch krytú povinným zmluvným poistením vyplýva z ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., podľa ktorého poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať v spojení s § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z. a to s prihliadnutím na účel tohto zákona a zmysel uvedeného typu poistenia.
Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd konštatuje, že uvedená námietka žalovaného je nedôvodná.

6. Pokiaľ ide o námietku nepreukázania príbuzenského pomeru medzi žalobcami a nebohým E. B. súd uvádza nasledovné:
Z rodného listu Štefana Szajkóa (otca žalobcov 1/ a 2/), nar. XX.XX.XXXX vystaveného Matričným úradom Rimavská Sobota vyplýva, že ako jeho otec bol zapísaný nebohý E. B., nar. XX.XX.XXXX. Z rodného listu žalobcu 1/ - A. B., nar. XX.XX.XXXX, vystaveného Matričným úradom Rimavská Sobota vyplýva, že ako jej otec je zapísaný E. B., nar. XX.XX.XXXX, t.j. syn nebohého E. B.. Z rodného listu žalobcu 2/ - E. B., nar. XX.XX.XXXX, vystaveného Matričným úradom Rimavská Sobota vyplýva, že ako jej otec je zapísaný E. B., nar. XX.XX.XXXX, t.j. syn nebohého E. B.. Z predmetných listín vyplýva, že žalobcovia 1/ a 2/ sú po otcovej línii vnučkami nebohého E. B., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom C. XX.
Z odpovede na lustráciu v Registri obyvateľov žalobcu 1/ - A. B. vyplýva, že jej otcom je E. B., nar. XX.XX.XXXX. Z odpovede na lustráciu v Registri obyvateľov žalobcu 1/ - E. B. vyplýva, že jej otcom je E. B., nar. XX.XX.XXXX.
Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd konštatuje, že uvedená námietka žalovaného je nedôvodná.

7. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcov, oboznámením so žalobou, hľadaním poisťovateľa podľa EČV, predžalobnou výzvou, kópiou prvej strany rozsudku OS Bratislava I, sp. zn. 22C/13/2021, vyjadrením k žalobe, vyjadrením žalobcu k vyjadreniu žalovanému, rodnými listami, vyjadrením žalovaného, poistnou zmluvou spolu so všeobecnými poistnými podmienkami, oboznámil sa obsah pripojeného spisu Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 11T/95/2021, z neho predovšetkým obžaloba, trestný rozkaz, znalecký posudok J. I. F., znalecký posudok K. K. a K. L., zápisnice o výsluchu žalobkýň 1/ a 2/.

8.Z výsluchu žalobcu 1/ súd zistil, že jej starý otec bol v podstate ako jej otec, ktorý ju v skutočnosti vychovával namiesto jej biologického otca. Starý otec ich vychovával, riešil akékoľvek problémy, staral

sa o ne keď boli choré, nosieval ich k lekárovi. Keď sa stala dopravná nehoda, išla pomôcť vyslobodiť starého otca z auta, pričom opísala za akých okolností k tomu došlo. Smrť starého otca zasiahla celú rodinu, pričom túto skutočnosť ani nevedela povedať svojim deťom. V rámci svojej výpovede bližšie popísala, ako si jeden druhému pomáhali. Taktiež sa vyjadrila k svojmu biologickému otcovi, ktorý od nich odišiel a nestaral sa o ne. So starým otcom sa veľmi často stretávali, veľmi sa potešil, keď porodila pravnúča, často sa s deťmi hrával a bol to človek, ktorému sa vždy vedeli zdôveriť. Vždy keď sa dalo ho navštevovala, pomáhala mu v domácnosti, upratovala, umývala riad a podobne. Podotkla, že vinník dopravnej nehody sa jej nikdy neospravedlnil, ani jej neposkytol žiadnu satisfakciu. V porovnaní s jej starým otcom, jej otec bol nula.

9.Z výsluchu žalobcu 2/ súd zistil, že považovala E. B. za svojho otca, ktorý ju vychovával so starou mamou, materiálne pomáhal, posielal do školy, pripravoval všetko keď sa išla vydávať. Keď na nich kričal ich otec, starý otec sa ich zastal a povedal, že nechaj, sú to moje deti. Otca často nevídali. Od malička im starí rodičia pomáhali s tým, že starý otec ich nie len materiálne podporoval, ale napríklad jej dcéru nosieval do nemocnice. Jej deti mali veľmi dobrý vzťah so starým otcom. Keď zomrel jej starý otec, nevedela to prijať a do dnešného dňa jej veľmi chýba. Uviedla, že G. A. sa jej nikdy neospravedlnil. Čo sa týka finančnej závislosti, žalobca 2/ dodal, že neboli finančne závislí, ale starý otec vždy doniesol nejaké veci, potraviny alebo financoval lieky. V neskoršom období často navštevovala starého otca a keď mala problémy so svojim druhom, často hľadala útočisko u starého otca, pričom mu varila, prala a upratovala. Momentálne rok berie lieky na ukľudnenie z dôvodu úmrtia starého otca ako aj problémov v osobnom živote.

10.Na pojednávaní právny zástupca žalobcov 1/ a 2/ zotrval na svojich písomných vyjadreniach a podanej žalobe. Uviedol, že je nesporné, že došlo k dopravnej nehode, za ktorú bol G. A. odsúdený a ktorý napriek príkazu sa poškodeným neospravedlnil. Poukázal na základ nároku a jeho danosť, pričom tá vznikla v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou spôsobenou G. A., v dôsledku ktorého došlo k neoprávnenému zásahu do práva na rodinný život žalobcov.

11.Na pojednávaní právny zástupca žalovaného zotrval na svojich písomných vyjadreniach a navrhol žalobu zamietnuť. Uviedol, že popiera žalovaný nárok, žalobcovia nepreukázali, že by ich bolo možné považovať za poškodené v súlade s ustanovením § 2 písm. g, zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení. Ak by sa súd nestotožnil s ich argumentáciou a pristúpil by súd k posudzovaniu výšky nároku nemajetkovej ujmy, súd by mal zohľadniť kritériá pre hodnotenie jej výšky tak, ako to uviedol vo svojom písomnom vyjadrení.

12.Z trestného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 11T/95/2021, ktorého súčasťou je aj vyšetrovací spis Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Rimavskej Sobote č. ČVS: ORP–299/1-VYS–RS–2020 súd zistil nasledovné skutočnosti:

13.Uznesením vyšetrovateľa zo dňa 04.07.2020 bolo začaté trestné stíhanie G. A. a vznesené obvinenie pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 a 2 písm. a) v spojení s § 138 písm. h) Trestného zákona z toho dôvodu, že G. A. dňa 04.07.2020 v čase okolo 20.05 hod. viedol vozidlo VW Passat po štátnej ceste zo smeru od Tornale po hlavnej ceste, pričom prichádzajúcemu vozidlu Peugeot poškodeného E. B. nedal prednosť v jazde a vošiel do jeho jazdnej dráhy následkom čoho poškodený utrpel zranenia, v dôsledku ktorých bol prevezený do zdravotníckeho zariadenia (ďalej len „dopravná nehoda“). Uznesením vyšetrovateľa zo dňa 17.10.2020 bolo proti G. A. vznesené obvinenie pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1 a 2 písm. a) v spojení s § 138 písm. h) Trestného zákona v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, nakoľko poškodený svojim zraneniam dňa 07.07.2020 podľahol.

14.Zo znaleckého posudku Ing. Ondreja R?vida č. 12/2020 zo dňa 18.09.2020 vyplývajú nasledovné skutočnosti, ktoré preukazujú výlučné zavinenie G. A..
- miesto dopravnej nehody sa nachádza na križovatke, pričom v smere odkiaľ prichádzalo vozidlo Peugeot je nadjazdom vytvorený horizont, ktorý sa nachádza vo vzdialenosti cca 100 m od miesta stretu. Celý nadjazd (cestný most) po celej dĺžke je lemovaný oceľovým zábradlím a zvodidlami, ktoré pre vozidlá vychádzajúce na hlavnú cestu I/67 v smere jazdy vozidla VW Passat tvoria zakrytý výhľad zo smeru od mesta Tornaľa. Celý úsek cesty až po horizont je viditeľný z miesta vodiča, až keď toto stojí na hranici križovatky.

- v momente reakcie vodiča vozidla Peugeot sa jeho vozidlo nachádzalo od miesta stretu vo vzdialenosti cca 31 m a jazdilo rýchlosťou cca 85 km/h (interval 80,95 až 89,25 km/h). Vodič vozidla Peugeot reagoval vo vzdialenosti 31 m intenzívnym brzdením s najväčšou pravdepodobnosťou na vychádzajúce vozidlo VW Passat, ktoré v tom čase bolo v pohybe. Došlo k stretu vozidiel, a to pri rýchlosti vozidla Peugeot 78,0 km/h (interval 74,28 až 81,9 km/h). Rýchlosť vozidla VW Passat v momente prvého kontaktu bola 13 km/h (interval 12,38 až 13,65 km/h).
- ak by vodič vozidla Peugeot jazdil rýchlosťou do 54 km/h a reagoval by v momente ako pri dopravnej nehode, mohol by svoje vozidlo zastaviť pred miestom stretu,
- pri jazde dovolenou rýchlosťou 60 km/h by vodič vozidla Peugeot stretu zabrániť nevedel,
- vodič vozidla VW Passat mohol stretu zabrániť jedine tým, že by sa bol zastavil na hranici križovatky a počkal by, kým prejdú všetky vozidlá na hlavnej ceste,
- je možné konštatovať, že technickou príčinou tejto dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy vodiča vozidla VW Passat, kedy uvedený vodič nesprávne vyhodnotil situáciu, vošiel so svojím vozidlom do križovatky tak, že vytvoril vodičovi jazdiacemu na hlavnej ceste prekážku náhlu, čím vyvolal kolíznu situáciu. Nesprávne vyhodnotenie situácie na ceste vodičom vozidla VW Passat a jeho nesprávna technika jazdy spočívajúca v popísanom spôsobe jazdy, bol prvok nehodového deja, ktorý viedol ku vzniku kolíznej situácie.
- z uvedeného vyplýva, že jedine vodič vozidla VW Passat mal pri správnej technike jazdy možnosť dopravnej nehode zabrániť, a to nezávisle na konaní ostatných účastníkov cestnej premávky.
Zo zápisnice o výsluchu znalca J. I. F. zo dňa 23.06.2021vyplýva, že znalec na otázku položenú vyšetrovateľom v znení: “Vyjadrite sa, či je možné ustáliť tú skutočnosť, či obvinený zastal alebo nezastal na hranici križovatky?“ odpovedal takto: „Vozidlo zn. VW muselo byť jednoznačne v pohybe, pretože vodič vozidla zn. Peugeot reagoval na vzniknutú situáciu brzdením, z čoho vyplýva, že ak by vozidlo zn. VW nebolo v pohybe, vodič vozidla zn. Peugeot by nemal dôvod na to reagovať. Z toho vyplýva, že s najväčšou pravdepodobnosťou vodič vozidla zn. VW nezastavil svoje vozidlo na hranici križovatky.“ Uvedené tiež preukazuje výlučnú zodpovednosť G. A. za nehodu.

15.Zo znaleckého posudku MUDr. Tibora Mátyása č. 34/2020 a K. G. L. č. 27/2020 zo dňa 28.08.2020 vyplývajú nasledovné skutočnosti:
- úmrtie poškodeného E. B. je v príčinnej súvislosti s poraneniami, ktoré menovaný utrpel pri dopravnej nehode dňa 04.07.2020,
- poškodený utrpel pri dopravnej nehode viaceré zranenia, pričom poranenia hrudníka boli znalcami považované za ťažké až život ohrozujúce, nakoľko došlo k predozadnému stlačeniu hrudníka s jeho pomliaždením, so vznikom obojstranných zlomenín rebier a pomliaždeniu pľúc, čo následne viedlo k tukovej embólii pľúc až po zlyhanie srdcovej činnosti,
- pri pitve poškodeného neboli na jeho tele zistené také poranenia, ktoré by vznikli pôsobením pružného, pravidelného, ohybného a užšieho predmetu, čo by jednoznačne poukazovalo na použitie bezpečnostného pásu; znalci však skonštatovali, že „použitie bezpečnostného pásu však nie je možné jednoznačne vylúčiť.“

16.Z trestného rozkazu tunajšieho súdu č.k. 11T/95/2021-617 zo dňa 31.01.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.03.2022 súd zistil, že G. A. bol uznaný vinným zo spáchania prečinu usmrtenia a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 149 ods. 1 a 2 písm. a), § 138 písm. h) a § 158 Trestného zákona, nakoľko dňa 04.07.2020 v čase cca o 20.05 hod. viedol vozidlo VW Passat po rýchlostnej komunikácii R2, smerom na križovatku so štátnou cestou I/67 v okrese Rimavská Sobota, na suchej a zjazdnej vozovke, kde na križovatke nesledoval situáciu v cestnej premávke, nerešpektoval dopravnú značku P2 „Stoj, daj prednosť v jazde!“, nezastal, nedal prednosť v jazde po hlavnej ceste I/67 - kde bola dopravnou značkou B31a obmedzená najvyššia dovolená rýchlosť na 60 km/h v smere od mesta Tornaľa – prichádzajúcemu vozidlu Peugeot, idúcemu rýchlosťou v intervale 80,95 km/h až 89,25 km/h, vošiel do križovatky, kde chcel odbočiť doľava, keď sa Peugeot od neho nachádzal vo vzdialenosti 31 m a ktoré bolo pre neho viditeľné vo vzdialenosti 68 až 70 m od výjazdu na hlavnú cestu, došlo k zrážke uvedených vozidiel, pričom E. B. utrpel zranenia, na následky ktorých dňa 07.07.2020 v nemocnici zomrel (ďalej len „priebeh nehody“). G. A. týmto svojím konaním porušil ustanovenia § 3 ods. 2 písm. b), § 4 ods. 1 písm. c), § 20 ods. 1 a 4 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke. Voči uvedenému rozhodnutiu G. A. nepodal opravný prostriedok.

17.Podľa § 193 druhá veta CSP, súd je viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

18.V zmysle citovaného zákonného ustanovenia súd konštatuje, že rešpektuje závery vykonaného dokazovania v trestnom konaní, ktoré sa týkajú príčin vzniku dopravnej nehody, osoby výlučne zodpovednej za vznik dopravnej nehody a súčasne výlučne zodpovednej za úmrtie poškodeného E. B..

19.Z Návrhu Poistnej zmluvy č. 3619092011, ktorý bol dňa 06.02.2020 podpísaný G. A. ako poistníkom a žalovaným ako poisťovateľom, vyplýva, že túto listinu je možné považovať za poistnú zmluvu, ktorej predmetom je poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla G. A. VW Passat s účinnosťou od 06.02.2020 na dobu neurčitú.
20.Z vykonaného dokazovania vyplýva, že vozidlo VW Passat bolo poistené pre prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú jeho prevádzkou aj čase predmetnej dopravnej nehody.

21.Z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, konkrétne sp. zn. 6MCdo/1/2016 zo dňa 31.07.2017 (zverejneného aj ako judikát pod č. R 61/2018) vyplýva, že škodou pre účely ZoPZP je aj nemajetková ujma spočívajúca v zásahu do osobnostných práv spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. V takýchto sporoch o náhradu nemajetkovej ujmy je poisťovňa pasívne legitimovaná.

22.Z lustrácií v Registri obyvateľov a rodných listov vyplýva, že medzi poškodeným E. B. a žalobcami bol nasledovný rodinný vzťah:
- žalobca 1/ je vnukom poškodeného,
- žalobca 2/ je vnukom poškodeného.

23.Podľa § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení.
Podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

24.Podľa § 11 OZ, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.
Podľa § 13 ods. 1 OZ, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.
Podľa § 13 ods. 2 OZ, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

25.V súvislosti s § 13 ods. 2 OZ z Nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. ÚS 288/2017 zo dňa 05.12.2017 (viď odsek 59.) vyplýva, že k priznaniu nemajetkovej ujmy v peniazoch by mal súd pristúpiť najmä v prípadoch, ak došlo k zníženiu dôstojnosti či vážnosti fyzickej osoby v spoločnosti, resp. aj v iných prípadoch, ktoré sú z hľadiska dopadu do osobnostných práv porovnateľné s uvedenými prípadmi.

26.Podľa § 13 ods. 3 OZ, výšku náhrady podľa ods. 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.
Podľa § 116 OZ, blízkou osobou je príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne pociťovala ako vlastnú ujmu.

27.Nemajetková ujma predstavuje neoprávnený zásah (ako následok protiprávneho konania určitej osoby) do psychickej sféry inej osoby, ktorý sa svojou intenzitou a dĺžkou trvania následne prejavuje v oblasti zdravotnej, rodinnej, pracovnej, materiálnej, spoločenskej a pod. Za závažnú ujmu treba považovať takú ujmu, ktorú by bežná fyzická osoba v danom mieste a čase (teda v obdobnej situácii)

pociťovala ako závažnú vzhľadom na intenzitu, trvanie a následky neoprávneného zásahu, ako aj vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva na ochranu osobnosti došlo.

28.Následky takého protiprávneho konania, ktorým dôjde k smrteľnej dopravnej nehode, predstavujú neoprávnený zásah do práva na ochranu (nerušenosť) rodinného života pozostalých rodinných príslušníkov po obeti dopravnej nehody. Následkom takéhoto zásahu je náhle a neočakávané pretrhnutie rodinných väzieb pozostalých s ich tragicky zosnulým členom rodiny, ktoré predstavuje absolútnu, ničím nenahraditeľnú, stratu, ktorá trvalo a neodvratne znemožňuje pozostalým prežiť ich život v kontakte s touto blízkou osobou. Úmrtie člena najužšej rodiny predstavuje najzávažnejšiu formu zásahu do osobnostných práv pozostalých rodinných príslušníkov, pri ktorej dochádza k definitívnemu a nezvratnému ukončeniu rodinného spolužitia v pôvodnej verzii. Absolútna nereparovateľnosť takéhoto následku spôsobuje ťažké psychické rozpoloženie u pozostalých, a tiež nemožnosť vyrovnať sa, často až do konca ich života, so stratou blízkeho človeka.

29.Náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle § 13 ods. 2 a 3 OZ poskytuje najúčinnejšiu občianskoprávnu ochranu osobnosti pozostalým rodinným príslušníkom po obeti dopravnej nehody, pričom jej zmyslom je zmierniť nepriaznivý následok neoprávneného zásahu do ich práva na ochranu osobnosti, konkrétne do práva na ochranu súkromia, ktorého súčasťou je aj rodinný život. Rodinný život spočíva vo vytváraní, upevňovaní a rozvíjaní vzájomných citových, sociálnych, morálnych, kultúrnych a materiálnych vzťahov medzi blízkymi osobami.

30.Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vzniká vtedy, keď morálna satisfakcia nestačí na zmiernenie nepriaznivých následkov protiprávneho zásahu do osobnostných práv, pričom je dôvodné žiadať satisfakciu vyjadrenú peňažným ekvivalentom.

31.Zo žaloby a z výpovedí žalobcov vyplýva, že žalobcovia mali s poškodeným dlhodobo veľmi dobré rodinné vzťahy, boli s ním v častom osobnom kontakte, navzájom sa podporovali, pomáhali si, emocionálne si boli všetci veľmi blízki, vytvárali dobre fungujúce rodinné prostredie, pričom úmrtie poškodeného v značnej miere zasiahlo do životov oboch žalobcov. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že ide o rodinu ktorej členovia vytvárajú medzi sebou silné rodinné väzby, pričom poškodený tvoril v tejto rodine podstatný a ničím nenahraditeľný článok pre každého jedného zo žalobcov. Vyššia intenzita ich rodinných vzťahov je daná tým, že v osobe poškodeného išlo starého otca žalobcov, ktorý im nahrádzal ich vlastného otca, ktorý sa o nich riadne nestaral, pričom tieto vzťahy neboli len čisto formálne, alebo sporadické a neboli ani problémové.

32.Dopad náhlej, nečakanej a tragickej smrti blízkej osoby na rodinu žalobcov je zrejmý, intenzívny a dlhodobý, pričom následky pre žalobcov sú trvalé, nenapraviteľné a neodstrániteľné. U žalobcov možno dôvodne predpokladať, že nebyť dopravnej nehody, mohli by si užívať rodinný život spoločne s poškodeným, ako ich starým otcom ešte dlhé roky, najmä spoločne prežívať radosti, pomáhať si navzájom, podporovať sa, zdôverovať sa, pričom v konaní neboli preukázané žiadne také (napr. zdravotné alebo osobné) skutočnosti, z ktorých by vyplýval opak.

33.Žiadny zo žalobcov nebol odkázaný na priamu starostlivosť zo strany poškodeného, ani nebol na poškodenom závislý finančne alebo materiálne, napriek tomu sa žalobcovia so svojim starým otcom navzájom podporovali vo všetkých oblastiach života (nákup potravín, darčekov, upratovanie, umývanie riadu, nákup liekov, odvoz k lekárovi, a pod.).

34.Vzhľadom na vek E. B. a žalobcov možno predpokladať, že nebyť tejto nehody, tak by žalobcovia mali možnosť prežiť spoločne s poškodeným plnohodnotný rodinný život a v rámci neho rozvíjať sociálne, morálne, kultúrne a citové vzťahy ešte dlhú dobu.

35.Súd má za to, že bol preukázaný neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobcov na ochranu rodinného života, ktorý je súčasťou práva na ochranu súkromia podľa § 11 OZ. Súčasne súd dospel k záveru, že ujma utrpená žalobcami v dôsledku straty milovaného starého otca je závažná, a preto konštatuje, že základ nárokov na náhradu nemajetkovej ujmy zo strany žalobcov je daný.

36.Výška náhrady nemajetkovej ujmy je predmetom voľnej úvahy súdu, ktorá vychádza zo základných zákonných kritérií uvedených v § 13 ods. 3 OZ (zákon nestanovuje ani rámcové čiastky pre

odškodnenie nemajetkovej ujmy). Súd musí prihliadať okrem závažnosti vzniknutej ujmy a okolností, za ktorých došlo k porušeniu osobnostného práva, aj k naplneniu požiadavky, aby zadosťučinenie za vzniknutú nemajetkovú ujmu bolo primerané, odrážalo všeobecne zdieľané morálne predstavy v spoločnosti o spravodlivosti a nebolo prostriedkom na neprípustné obohacovanie. Rozhodujúcim je preto prihliadanie na individuálne okolnosti prípadu. Pri určovaní výšky jednotlivých nárokov žalobcov musí súd prihliadať na to, že priznané sumy náhrad by nemali byť neprimerane vysoké, aby sa dôvodne nejavili ako prostriedok bezdôvodného obohatenia pozostalých, ale mali by predstavovať spravodlivú kompenzáciu ujmy pozostalých, keď navrátenie do pôvodného stavu nie je možné.

37.Pri úvahe o primeranosti výšky náhrady nemajetkovej ujmy je nevyhnutné prihliadnuť aj k samotnému účelu a funkciám tohto inštitútu pri ochrane osobnosti. Primárny význam má funkcia satisfakčná, ktorá vychádza z toho, že náhrada by mala primerane vyvážiť, resp. zmierniť nepriaznivý následok neoprávneného zásahu vzhľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu, pretože nemajetková ujma, ktorá vznikla porušením osobnostných práv sa vo všeobecnom zmysle slova nedá odškodniť a rozsah vzniknutej nemajetkovej ujmy sa nedá exaktne kvantifikovať. Ďalej je to funkcia preventívno-sankčná, ktorá vychádza z toho, že pre určenie povinnosti nahradiť nemajetkovú ujmu pozostalým má forma a intenzita zavinenia kľúčový význam.

38.Významný vplyv na výšku nemajetkovej ujmy má aj intenzita faktického vzťahu pozostalého s obeťou dopravnej nehody, vek obete a pozostalých, ako aj prípadná hmotná závislosť pozostalého na obeti nehody. Predmetný nárok budú mať predovšetkým tí rodinní príslušníci, ktorí mali k zosnulej osobe najbližšie väzby, a to najmä rodičia, deti, vnuci, manžel, súrodenci.

39.Súd má za to, že u oboch žalobcov došlo k rovnako intenzívnemu zásahu do práva na ochranu ich rodinného života, ktorí v dôsledku úmrtia starého otca prišli o biologicky, emocionálne a rodinne veľmi blízku osobu. Starý otec pre nich predstavoval skutočného otca namiesto ich biologického otca. Z výpovedí žalobcov na pojednávaní vyplýva, že stratili akúkoľvek možnosť prežívať so starým otcom plnohodnotný rodinný život, zdieľať s ním svoje radosti aj starosti, radiť sa s ním a rozvíjať svoju osobnosť pod vplyvom jeho mužského vzoru prezentovaného starým otcom osobne, nielen v spomienkach na neho. Je zrejmé, že žalobcom starý otec chýba, veľmi sa ich dotkla jeho strata, doteraz ju pociťujú intenzívne, aj v súčasnosti stále prežívajú silné emócie smútku a bolesti zo jeho straty. Na pojednávaní prejavovali tieto emócie spontánne a intenzívne, nepôsobili ako dopredu účelovo pripravené, pričom rovnako prezentovali aj opisy toho, aké zmeny nastali v ich osobnom a rodinnom živote a čo vnútorne a navonok prežívajú od tragickej udalosti, preto súd tieto výpovede vyhodnotil ako pravdivé a nevzbudzujúce pochybnosti.

40.Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd považuje nárok žalobcu 1/ na náhradu nemajetkovej ujmy za primeraný vo výške 3.000 eur a nárok žalobcu 2/ na náhradu nemajetkovej ujmy za primeraný vo výške 3.000 eur, a preto im súd tieto nároky priznal.

41.V prevyšujúcej časti týkajúcej sa sumy 9.000 eur u žalobcu 1/ a sumy 9.000 eur u žalobcu 2/, súd žalobu zamietol, nakoľko uvedené sumy považoval vzhľadom k preukázanej miere zásahu do ich osobnostných práv za neprimerané.

42.Čo sa týka trov konania, v prípade prejednávaného sporu, keďže ohľadne základu (existencia nároku na náhradu nemajetkovej ujmy) dospel súd k záveru o jeho danosti a len výška nároku závisela od úvahy súdu, bol žalobca v spore úspešný; pri rozhodovaní o trovách konania v prípade, kedy rozhodnutie o výške plnenia záviselo od úvahy súdu sa procesný úspech posudzuje len vo vzťahu k výsledku sporu ohľadne základu nároku, preto skutočnosť, že došlo aj k čiastočnému zamietnutiu žaloby žalobcu v prevyšujúcej časti, nemá na rozhodnutie o trovách konania žiadny vplyv; v tomto prípade, aby dôsledky takéhoto rozhodnutia neboli vo vzťahu k žalovanému nespravodlivé, sa výška náhrady trov konania odvíja len od prisúdenej sumy bez ohľadu na pôvodný predmet konania; teda aj v režime ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. mali žalobcovia plný úspech, pretože za situácie, že základ nároku bol daný a len výška plnenia (nemajetkovej ujmy) závisela od úvahy súdu, zamietnutie žaloby v prevyšujúcej časti nepredstavuje úspech na strane žalovaného, ale je len dôsledkom úvahy súdu; preto súd rozhodol tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcom trovy konania v rozsahu 100 % z priznanej sumy do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu o určení výšky náhrady trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Rimavská Sobota.
V odvolaní sa musí podľa § 127 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania a podpis.
V odvolaní je potrebné, podľa § 363 Civilného sporového poriadku, popri vyššie uvedených všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).
Podľa § 125 ods. 3 Civilného sporového poriadku treba odvolanie predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt v konaní dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.
Rozsah, v akom sa rozsudok napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.
Ak si žalovaný dobrovoľne nesplní povinnosti uložené týmto rozhodnutím, majú žalobca 1/ a 2/ možnosť domáhať sa svojich nárokov proti žalovaným prostredníctvom exekúcie.